

Svenska språkvårdsnämnden i Finland 1973

Språkvårdsnämndens verksamhet var som tidigare främst inriktad på rådgivning. Den sköttes av sekreteraren, som två timmar dagligen utom under sommarmånaderna besvarade telefonförfrågningar. Ungefär hälften av de omkring 900 registrerade frågorna berörde lexikaliska och fraseologiska svårigheter i samband med översättning från finska till svenska. Rådgivningen anlitas flitigt även av personer med finskt modersmål.

Även kortare texter granskades. Avtal träffades med Finlands standardiseringsförbund om att den svenska versionen av förbundets tekniska standarder tillställs nämnden för översyn. Det är dock ovisst om språkvårdsnämnden med nuvarande resurser blir i stånd att på ett tillfredsställande sätt uppfylla åtagandet. Det blir allt mera klart att nämnden måste få möjlighet att på allvar ta itu med en lexikalisk och fraseologisk registrering som speciellt tar hänsyn till förhållandet mellan svenskan och finskan.

Nämndens verksamhet upprätthölls som tidigare av Svenska Finlands folktingsfullmäktige med anslag från Svenska kulturfonden och ett mindre statsunderstöd. Strävandena att inrätta en ordinarie sekreterartjänst på heltid har inte krönts med framgång.

Situationen blev kritisk när nämndens mångåriga sekreterare, fil. mag. Eva Stenius, meddelade att hon önskade lämna sin befattning vid årsskiftet 1973—74. Den ledigförklarade tjänsten söktes av en enda kompetent person, och han önskade tillträda blott under förutsättning att det blir fråga om en fulltidstjänst. Nämnden vände sig därför till undervisningsministern för att höra sig för om staten kunde träda mellan

för att ordna upp situationen och mötte stor förståelse för sina synpunkter. Det finns alltså vissa utsikter för att tjänsten skall kunna inrättas fr.o.m. 1975, men verksamheten under 1974 måste under alla omständigheter skötas genom tillfälliga arrangemang.